

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 115/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom senátu 20. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. R. V., M., zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/82/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. R. V. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. januára 2013 doručená sťažnosť JUDr. R. V. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/82/2007.

2. Zo sťažnosti a z pripojených listín vyplýva, že sťažovateľ 30. apríla 2007 podal na okresnom súde žalobu proti S. o určenie, že odmeňovanie sťažovateľa je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania. V ďalšej časti sťažnosti uviedol:

„Na okresnom súde je vec vedená pod sp. zn. 14 C/82/2007 a ku dňu podania sťažnosti vo veci nebolo nariadené ani jedno pojednávanie...“

V tejto súvislosti poukazuje sťažovateľ na nesprávnu činnosť súdu, ktorý uznesením č. k. 14C/82/2007-43 zo dňa 28. 09. 2011 zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku napriek tomu, že sťažovateľ riadne zaplatil súdny poplatok dňa 25. 11. 2010. Na podklade odvolania sťažovateľa potom súd musel zrušiť vlastné nezákonné rozhodnutie. Súd vydal ďalšie nesprávne uznesenie z 15. 03. 2012, ktoré opravoval na žiadosť sťažovateľa ďalším uznesením z 25. 09. 2012. Za nesprávnu činnosť súdu treba považovať aj nerešpektovanie lehoty upravenej § 10 ods. 1 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov...“

Ďalšie zbytočné prietahy sú dôsledkom nečinnosti súdu, ktorý vydal len jednoduché procesné uznesenia a rozhodol o návrhu na predbežné opatrenie.

Kritérium ospravedlnenia dĺžky konania na strane okresného súdu splňa len doba, po ktorú sa spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave na rozhodnutie o námietke zaujatosti podanej žalovanou stranou...“

Súd nereagoval na žiadosť z 08. 10. 2012, ktorú považuje sťažovateľ za prostriedok nápravy nesprávneho postupu súdu, a neoznámil dôvod nerešpektovania lehoty upravenej v § 10 ods. 1 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov...“

Nemožno opomenúť, že vo veci súd nenariadil pojednávanie od 30. 04. 2007, keď od podania žaloby uplynulo už takmer 6 rokov.“

3. Na základe už uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

„1/ Základné právo JUDr. R. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej“

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/82/2007 porušené bolo.

2/ Okresnému súdu Bratislava I prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C/82/2007 konať bez zbytočných prieťahov.

3/ JUDr. R. V. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- EUR... ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4/ Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť JUDr. R. V. trovy právneho zastúpenia na účet právnej zástupkyne JUDr. T. P... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavný súd ak vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal... Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

5. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec... prerokovala bez zbytočných prieťahov, a podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru, aby bola jeho vec spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/82/2007 boli porušené ním označené práva (body 1 a 3).

8. Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. S 128/04).

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. V konaní o sťažnosti vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) nečinnosťou všeobecného súdu považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy namietaného protiprávneho stavu, ktorý má

sťažovateľ k dispozícii pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov.

11. V okolnostiach danej veci sťažovateľ môže/mohol na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy využiť a podať sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu v súlade so zákonom č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

12. Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva. Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

13. Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru), koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

14. Zo sťažnosti ani z priložených príloh nevyplýva, že sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu sťažovateľom podaná bola. Sťažovateľ v sťažnosti síce poukazuje na skutočnosť, že takúto sťažnosť podal písomným podaním z 8. októbra 2012, avšak z obsahu tohto podania (tvoriaceho prílohu sťažnosti, pozn.) vyplýva, že nebolo doručované predsedovi okresného súdu, a sťažovateľ v ňom výslovne uvádza, že ho ani

nepovažuje za kvalifikovanú sťažnosť podľa § 62 zákona o súdoch („*Pred podaním sťažnosti podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. ... pre informovanosť žalobcu žiadam...*“). Z uvedeného dôvodu ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nesplnil podmienku prípustnosti sťažnosti vyžadovanú v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ zároveň v sťažnosti neuvádza žiadne argumenty, ktorými by preukázal, že podmienku využitia tohto prostriedku ochrany jeho základného práva nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto mu ústavný súd nemôže nesplnenie tejto podmienky v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde odpustiť.

15. Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovateľ nevyužil pred podaním sťažnosti ústavnému súdu účinný právny prostriedok nápravy proti nečinnosti okresného súdu, a nepreukázal ani to, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa pre jej neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20 . februára 2013